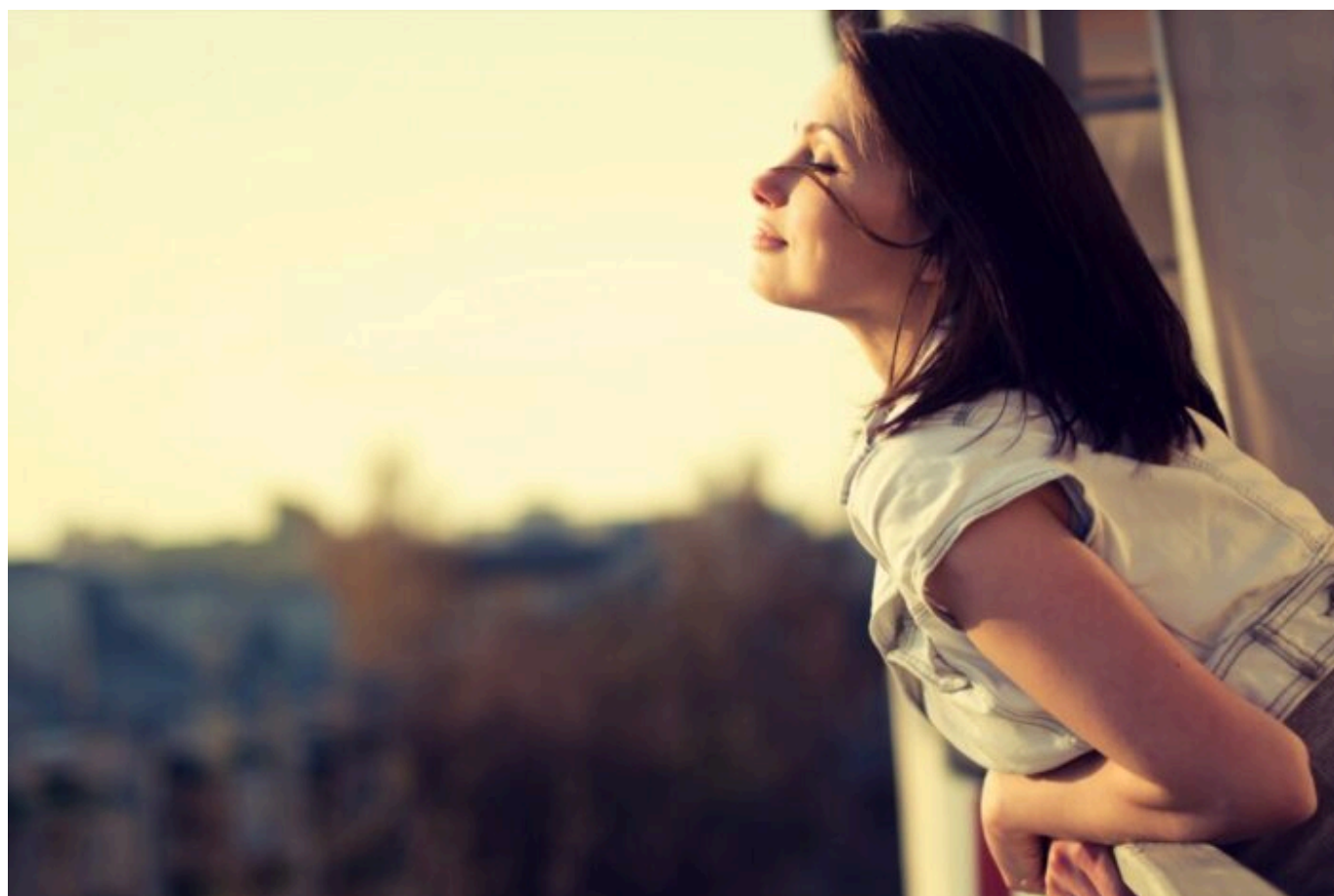

Kázání: 154. O pozdvihnutých a rozjasněných tvářích

Kázání

O pozdvihnutých a rozjasněných tvářích

1. čtení: Numeri 6, 22 - 27

22 Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi:

23 „Mluv k Áronovi a jeho synům: Budete žehnat synům Izraele těmito slovy:

24 „Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.’

27 Tak vloží mé jméno na Izraelce a já jim požehnám.“

2. čtení: Galatským 4, 4 - 7

4 Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu,

5 aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.

6 Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče.

7 A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Sestry a bratři, tak se zase sešel rok s rokem a opět nám bude nějaký ten týden trvat, než si zvykneme psát místo 2022 číslovku 2023. Na rozdíl od minulosti už se nástup nového roku nepoznává podle počasí, které dnes připomíná spíš pozdní léto, ale podle letáku Lidlu, v němž samozřejmě nechybí obvyklá novoroční nabídka jako osobní váha, podložka na cvičení, funkční legíny a jihočeský cottage fit sýr se sníženým obsahem tuku.

Ano, je to tak, nastává období pokání ze všech stravovacích hříchů spojených s hodováním na konci starého a začátku nového roku.

Několik málo prvních týdnů bývá proto dobou nových závazků a předsevzetí. Převážně sice dlouho nevydrží, ale kdo by nechtěl konečně trochu zhubnout, naučit se pořádně cizí jazyk, nebo třeba umět dělat skvělé fotky, případně dokonce malovat?

Sociální sítě a internetové vyhledávače jsou právě teď plné nabídek na snadné zvládnutí všeho, co si jen zamanete.

Počátek roku je pro všechny, kdo nabízejí nejrůznější více či méně zázračné metody na hubnutí či zlepšení osobních dovedností, ta nejvhodnější doba! Za pár týdnů totiž z novoročních předsevzetí mnoho nezbyde a lidé se postupně zase začnou smířovat s tím, že život si na nějaké převratné skoky moc nepotrpí, spíš má tendenci vracet se stále zpátky do běžných vyjetých kolejí.

Možná to teď vypadá, sestry a bratři, že si ze všech těch novoročních závazků tak trochu utahují, jakoby bylo nejlepší o nic se nesnažit a na jakoukoli změnu se vykašlat. Jenže tak to není. Pro předsevzetí nebo vize, jak se dneska předsevzetím také říká, mám hluboké sympatie.

Jsou totiž vlastně jen dvě možnosti. Buďto se nechat vláčet středním proudem a přizpůsobovat se tomu, co dělá většina, nebo si pro sebe vytýčit jiný směr, byť třeba náročnější.

Ježíš mluví o úzké cestě, která na rozdíl od té pohodlnější široké skýtá vedle jistě mnohých úskalí také nové příležitosti a netušené obzory. Dieta a fitness v jeho podání se ovšem netýkají ani tak těla,

nýbrž zejména naší duše, našeho způsobu myšlení a vnímání okolí.

Ježíšova metoda úzké cesty je sice náročná, na druhou stranu je to jediný způsob, jak se jako jednotlivci nebo jako celá společnost můžeme posunout lepším směrem.

Principy téhle metody všichni známe. Je třeba přestat se stravovat příliš kalorickými, uměle přichucovanými pokrmy jako jsou domýšlivost, předpojatost, závist, nezájem nebo sobectví, je třeba se naopak otevřít pokoře, laskavosti, soucitu a velkorysosti.

No jen si představme, že by si tuhle radikální dietu naordinovala většina národa včetně prezidenta. Ne jen na pár týdnů, ale pokud možno na furt.

Myslím, že bychom byli všichni příjemně překvapeni, jak se dá hned lépe dýchat a jak se leckteré překážky zvládají mnohem snadněji. Možné to je, s tréninkem ale musíme začít každý sám u sebe. Tak jen doufejme, že budoucí prezident už začal a že bude po téhle stránce v podstatně lepší kondici, než bylo v posledních letech zvykem.

Nový rok ale nejsou jenom nová předsevzetí, neméně důležitou součástí jsou také novoroční přání. Je před námi celých 12 měsíců, o kterém nevíme zhora nic. Dobrý důvod, abychom si navzájem popřáli vše dobré. V Bibli se tomu říká žehnání, ve skutečnosti to není nic jiného než naše blahopřání. Prostě jeden druhému přejeme pevné zdraví, úspěch v práci, případně hodně radosti a tak.

V dnešní době si blahopřejeme nanejvýš tak dvakrát třikrát v roce, vedle Nového roku ještě k narozeninám, případně jmeninám, a to je tak všechno. To v biblické době se přálo pomalu na každém kroku.

Běžný pozdrav šalom, pokoj vám, v jednom slově zahrnoval ještě daleko víc, než si stihneme popřát na Nový rok. Šalom vyjadřuje nejen bezpečí, ale obecně dobrý život, prosperitu, slušné zdraví, přátelské vztahy v rodině i v obci a mnoho dalšího, vlastně cokoli pozitivního, co vás napadne.

Vedle toho si tenkrát lidé pokaždé, když navštívili chrám, vyslechli od kněze takzvané požehnání áronovské.

Jak má takové požehnání vypadat, jsme se dozvěděli v dnešním prvním čtení:

„Ať Hospodin ti žehná a chrání tě. Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin pozdvihne k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“

Áronovské požehnání není v podstatě nic jiného než poeticky rozvinutým běžným pozdravem šalom. Je v něm všechno, po čem my lidé přiznaně nebo v skrytu toužíme, všechno, co nám dost často chybí nebo čeho máme jen pomálu.

V Lukášově evangeliu čteme o tom, jak Ježíš při nanebevzetí žehnal učedníkům se zvednutýma rukama. Právě takhle žehnali kněží v chrámu. Co měly zvednuté ruce naznačovat, se dnes můžeme jenom domýšlet. Možná kněz při žehnání symbolicky znázorňoval něco jako bezdrátový vysílač, který zprostředkovává nebeské vlny požehnání všem připojeným účastníkům. Něco jako starověká wifina.

Spíš si ale myslím, že zvednuté ruce měly kněze v obřadním rouchu opticky udělat většího, to aby se tím znázornila Boží velikost. Hospodin je prostě větší, než si dokážeme představit.

Proto máme být připraveni na nečekané. S nejrůznějšími projevy požehnání se totiž můžeme setkat jenom tehdy, pokud jsme jim otevřeni.

Však to známe. Jsou lidé, kteří budou celý život nespokojení, zneuznaní a zapšklí. Žádné dobro nečekají, a proto žádné také nevidí. Na druhou stranu jsou lidé, kteří, ačkoli nijak bohatí, spíš naopak, si nikdy nestěžují, ale mají radost z maličkostí.

Všechno závisí na tom, jak jsme vnitřně naštelovaní k přijímání dobrých vln, které směrem k nám Hospodin vysílá.

Jedno je jisté. Není třeba mít obavy, že o nás Bůh neví nebo že jsme mu šuma fuk. Hospodin nad námi rozjasnil svou tvář už dávno. Zmínky o Boží tváři v áronovském požehnání jsou nádherně poetické. Vykreslují Nejvyššího způsobem člověku srozumitelným, protože emoce se dají rozpoznat právě na mimice obličejů.

Když je na vás například někdo naštvaný, nechce vás ani vidět, biblicky řečeno ukrývá svou tvář. Když se k vám naopak staví přátelsky, pak rozhodně neklopí nerudně hlavu k zemi, ale dívá se vám do očí a jeho tvář září úsměvem.

Právě tenhle přátelský postoj se v požehnání zmiňuje: Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář, ať Hospodin pozdvihne k tobě svou tvář. Už se stalo. V příběhu Ježíše Krista nám Bůh dal přesvědčivě najevo, že je nám přátelsky nakloněný a že nás má rád.

Samozřejmě, bylo by bláhové domnívat se, že se z nás díky áronovskému nebo jakémukoli jinému požehnání rázem stanou navždy šťastní, bohatí, úspěšní a vitální jedinci. Takhle jednoduše to nefunguje. Přece jen jsme pozemšťané „všem bídám poddaní“.

Domnívat se, že se z nás jako mávnutím kouzelného proutku může stát něco diametrálně odlišného, není na místě. Na místě je mít oči pro dobré věci a dobré lidi kolem nás a přijímat je s vděčností, na místě je nenechat si požehnání jen pro sebe, ale vysílat je dál do prostoru tohoto světa.

Žehnat totiž není jen povinnost kněží, žehnat, neboli přát vše dobré lidem kolem sebe, může docela každý - a nemusí při tom ani zvedat ruce. Často stačí jen málo: pozdvihnout hlavu a rozsvítit tvář úsměvem. Prostě dělat to jako Hospodin. Je to první ale důležitý předpoklad skutečného požehnání.

Tak tedy, sestry a bratři, přeji vám v novém roce ze srdce vše dobré!

PeČ

SPCH 1. 1. 2023

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)